

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה וחרבות ברזל – מסלול ארצי

ערר 1062-25
(ערר חרבות ברזל)

לפני כבוד חברי הוועדה:
סגן ראשת בית הדין, ד"ר ערן בר, עו"ד - יו"ר
ברוך ברוכי, רו"ח - חבר

העוררת: **מ.ס פינוי אשפה בע"מ, מס' 513402784**
ע"י ב"כ עו"ד זכי סחליה

נ ג ד

המשיבה: **רשות המסים**
באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

1. ביום 9.1.25 הגישה העוררת ערר על החלטת המשיבה בהשגה בתביעה לפיצוי בעד הוצאות מזכות - חרבות ברזל, לתקופת זכאות נובמבר-דצמבר 2023.
2. המשיבה דחתה על הסף את השגת העוררת בנימוק ש"הוגשה באיחור ניכר ומבלי שהוגשה בקשה להארכת מועד בטרם חלוף המועד". המשיבה הדגישה כי דחתה את ההשגה מבלי שנבדקה זכאות העוררת לפיצוי וזאת בשל הדחייה על הסף.
3. מעיון במסמכי הערר מצאנו כי ההחלטה בתביעה לפיצויים ניתנה ביום 2.4.24 ואילו ההשגה הוגשה ביום 2.6.24 קרי, בחלוף 61 ימים. בהתאם להוראות החוק על העוררת היה להגיש השגה בתוך 60 ימים ממועד מתן ההחלטה בתביעה לפיצויים.
4. מעבר לעובדה כי מדובר בהשגה שהוגשה לכאורה באיחור של יום, מצאנו כי מניין 60 הימים ממועד מתן ההחלטה בתביעה לפיצויים חל ביום 1.6.24, יום שבת, כך שבפועל ההשגה הוגשה בתוך המועד הקבוע בחוק.
5. בהיעדר החלטה בדבר זכאות העוררת לפיצויים, ביום 20.1.25 הצענו לצדדים לבחון מתווה דיוני לפיו, תיק הערר יוחזר לשלב ההשגה כאשר המשיבה תקבל החלטה בהשגה על סמך החומר המונח בפניה בתוך 30 ימים. על ההחלטה שתתקבל בהשגה תהיה רשאית העוררת להגיש ערר נוסף לוועדה בהתאם למועד הקבוע בחוק. ככל שלא תינתן החלטה בהשגה בתוך 30 ימים ייחשב הדבר כקבלת ההשגה מצד המשיבה. במסגרת מתווה זה הוצע כי תיק הערר ייסגר ללא צו להוצאות (להלן: "המתווה המוצע").

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

6. ביום 23.1.25 הודיעה העוררת שהיא מסכימה למתווה המוצע תוך הסתייגות שיש לחייב את המשיבה בהוצאות לאור החלטה בהשגה שהסבה לה הוצאות שכר טרחת עורך דין נכבדות ומיותרות. העוררת ביקשה להשאיר את החיוב בהוצאות לשיקול דעת הוועדה.
7. בהתאם להחלטתנו, ביום 29.1.25 הוגשה הודעה מטעם הצדדים. הצדדים הודיעו כי הם מסכימים להשבת התיק לשלב ההשגה וכי לעוררת נשלחה דרישה להמצאת מסמכים. הצדדים הסכימו כי המשיבה תיתן החלטה לגוף ההשגה בתוך 30 ימים ממועד קבלת המסמכים על ידי העוררת.
8. לעניין בקשת העוררת לתשלום הוצאות, הצדדים הסכימו כי הוועדה תכריע בסוגייה זו בהתאם לשיקול דעתה.
9. העוררת טענה כי עמלה רבות על הכנת הערר והיא נדרשה לשאת בהוצאות משפטיות וזאת כאשר ההשגה לא הוגשה באיחור. מנגד, המשיבה טענה כי אין לחייבה בהוצאות כי לעוררת לא נגרמו הוצאות ונכון להיום, טרם חלף המועד למתן החלטה בהשגה.

דיון והכרעה

- לאור הסכמות הצדדים והמחלוקת בעניין ההוצאות אנו מורים כדלקמן:
10. אנו מורים על השבת התיק לשלב ההשגה.
 - נוכח המצאת הדרישה להמצאת מסמכים, העוררת תפעל להמצאת המסמכים שנדרשו על ידי המשיבה בתוך 30 ימים מהיום, **ועד לא יאוחר מיום 9.3.25**. העוררת תפעל להגשת כל המסמכים שנדרשו במועד ולא תינתה אורכות נוספות מעבר למועד זה.
 11. המשיבה תקבל החלטה בהשגה בתוך 30 ימים ממועד קבלת המסמכים שנדרשו על ידי העוררת, **ועד לא יאוחר מיום 8.4.25**.
 - אי המצאת המסמכים (כולם או חלקם) במועד לא תהווה סיבה לדחיית מועד מתן החלטה בהשגה. המשיבה תקבל החלטה בהתאם לחומר המונח בפניה כאשר אי המצאת המסמכים יילקח על ידה בחשבון במסגרת ההחלטה בהשגה.
 12. ככל שלא תתקבל החלטה בהשגה עד ליום 8.4.25, ייחשב הדבר כהסכמה מצד המשיבה לקבלת ההשגה.
 13. על ההחלטה שתתקבל בהשגה תהיה רשאית העוררת להגיש ערר חדש ונפרד לוועדה.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

הוצאות

14. לאחר שבחנו את טענות הצדדים מצאנו כי יש מקום להורות על חיוב המשיבה בהוצאות בגין ערר זה. יש צדק בטענות העוררת כי דחיית הערר על הסף, בשל טעות, הסבה לה הוצאות שניתן היה להימנע מהן.

15. טענת המשיבה כי טרם חלף המועד למתן החלטה בהשגה לפי חוק מתעלמת מההוצאות שנגרמו לעוררת בשל הדחייה על הסף. אף אם טרם חלף המועד למתן החלטה בהשגה, התנהלות זו גרמה לנקיטת הליך משפטי מיותר. גם הטענה שבמקרה זה לא נגרמו לעוררת הוצאות היא מקוממת. בפני המשיבה מונח כתב ערר שהוגש על ידי מייצג. כתב הערר כולל נספחים, מסמכים שנחתמו על ידי בעלי תפקידים, כך שאין חולק כי התנהלות המשיבה הסבה לעוררת הוצאות.

16. זה המקום להוסיף כי דחיית ההשגה על הסף בוצעה כלאחר יד, תוך התעלמות מטענות העוררת, ושימוש בתבנית גנרית שאינה רלוונטית כלל למקרה זה:

“ השגתך הוגשה באיחור ניכר ומבלי שהוגשה בקשה להארכת מועד בטרם חלף המועד”
(ההדגשות אינן במקור- ע.ב.)

17. הנמקה כי ההשגה נדחתה בשל “איחור ניכר” וזאת כשמדובר באיחור שלכל היותר של 24 שעות מעידה יותר מכל על חוסר תשומת הלב בבחינת השגת העוררת. יש להעיר על הקלות הבלתי מידתית של דחיית השגות על הסף בשל איחור במשך ימים בודדים, מבלי להתייחס לזכאות העורר לפיצויים או לסיכויי ההשגה. התנהלות זו מובילה לכך שלא די בכך שההשגה נדחתה שלא כדין, בשל התנהלות זו נדרשת העוררת לשוב לשלב ההשגה מבלי שניתן היה לדון בטענותיה בדבר זכאותה לפיצויים במסגרת ערר זה.

18. כאמור, בשל התנהלות המשיבה נדרשה העוררת לשכור שירותי עורך דין, לאסוף מסמכים, להחתים בעלי תפקידים וכל זאת לשם הגשת ערר שנבע רק בשל טעות מצד המשיבה.

19. יש להעיר גם לעצם התנהלות המשיבה, שבמקום לקבל החלטה לגוף ההשגה היא פעלה בדרך של דרישה להמצאת מסמכים. אלמלא הסכמת העוררת להמצאת המסמכים בשלב זה היה מקום להורות על מתן החלטה בהשגה על סמך החומר המונח בפני המשיבה.

20. מנגד, יש לקחת בחשבון כי מדובר בערר קצר יחסית, הודן בסוגייה טכנית, מבלי שהתקיים דיון, כאשר כבר בפתח ההליך הסכימה המשיבה להשבתו לשלב ההשגה לשם בחינה לגופו של עניין.

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

21. באיזון בין השניים אנו קובעים כי המשיבה תישא בהוצאות העוררת בגין ערר זה 5,000 ש"ח. סכום זה ישולם לעוררת בתוך 30 ימים מהיום.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום.
ניתנה היום, י"ג שבט תשפ"ה, 11/02/2025, בהעדר הצדדים.

1062-25

ברוך ברוכי, רו"ח
חבר הוועדה

ד"ר ערן בר, עו"ד
יו"ר הוועדה